

[Lowzow.]

ventetider på at komme igennem med sager. Der ligger mange, mange byggesager i øjeblikket, hvor de folk, entreprenører osv., der skal i gang, siger: vi går og venter og venter; vi er næsten sikre på, at den sag kommer igennem, men man skal igennem så mange led efterhånden. Lægger vi nu et led mere ind her, så må vi regne med, at det tager tid.

Endelig vil jeg gerne afvise ønsket om at reducere befolkningens mulighed for at få sommerhuse. Socialdemokratiet må indstille sig på på et eller andet tidspunkt, at man får mere og mere fritid i dette land, og at det er et mål for alle, at man skal kunne arbejde kortere tid, når det ikke er nødvendigt. Men når man får en fritid, så kræver det også en mulighed for at aktivere folk i fritiden, og at de får lov til at bruge den fritid til det, de har lyst til, og til det, de endelig har sparet nogle få kroner sammen til. Der er ingen som helst baggrund for at sige, at der ikke er plads til sommerhuse i Danmark. Der er vel intet land, der har så megen plads til dem som vi, uden at gå ind i produktiv landbrugsjord, uden at gå ind i bevaringsværdige områder, hvis bare vi planlægger det. Det er ganske unødvendigt at lave det statsindgreb, og ministeren kan ikke med nogen opgørelse over kilometer eller kvadrater pr. indbygger eller noget andet klarlægge for mig, at vi er nødt til at føre en sådan restriktiv politik imod befolkningens ønske, for hvis befolkningen ikke ønskede sommerhusene, så købte de dem jo heller ikke.

Endelig skal jeg ganske kort sige, og det kan ikke være noget nyt for ministeren, at det konservative folkeparti totalt afviser forslaget om ekspropriation til boligformål, så det skal jeg nøjes med disse få ord om.

Gert Petersen (SF):

Jeg vil godt sige ministeren tak for redegørelsen, som på mange måder svarer til synspunkter, som vi i vores parti også anslægger på disse problemer.

Jeg synes især, det er en fortjeneste ved redegørelsen, at den virkelig viser, at det her drejer sig om integrerede problemer. Man kan ikke drøfte landsplanlægning, udviklingen af bysamfundene, af samfundene omkring landsbyerne osv., udvikling af in-

dustri, serviceerhverv, placering af de forskellige produktionsfaktorer uden at komme ind på en lang, lang række andre politiske områder, trafikpolitik er nævnt, udviklingen af sundhedsvæsenet, hele den økonomiske politik og de principper, som ligger til grund for den økonomiske politik. For alle disse ting bliver landsplanlægningen en slags skæringspunkt. Derfor er jeg meget tilfreds med, at redegørelsen også ligesom afspejler dette, selv om man vel nok kan stille spørgsmålstegn ved problemet, hvordan man udfylder, hvordan man sikrer, at dette skæringspunkt også bliver et operativt punkt, hvor det hele løber sammen. Det er vel næppe løst endnu. Det er også for meget at forlange på nuværende tidspunkt, men her ligger i hvert fald en række problemer, som vi skal arbejde videre med.

Så vil jeg først gøre nogle bemærkninger om selve redegørelsen og derefter noget mere principielt om disse planlægningsproblemer og til sidst nogle kritiske bemærkninger i forbindelse hermed.

Jeg er enig i den grundbetragtning, der er lagt frem, om det skæve Danmark, og at det er nødvendigt at bidrage til ophævelsen af den forvriddning, som har fundet sted, og jeg giver meget stærk tilslutning, når ministeren i redegørelsen udtrykkelig skriver: „Det er bedre at flytte jobbet til manden end manden til jobbet.“ Jeg vogter mig her for at tage stilling til det kønsdiskriminerende i sætningen, jeg tror ikke, det har været ministerens mening, og når jeg ser bort fra det, synes jeg, at det er meget, meget vigtigt at få det sagt. Men det er jo ikke lige det, som er indholdet f. eks. i vores arbejdsmarkedslovgivning, som i meget høj grad er indrettet på, at manden eller pigen, eller hvem det nu er, skal flyttes til jobbet. Det er ikke det, der er indholdet i princippet om arbejdskraftens frie bevægelighed. Det er et andet princip, der står her. Jeg er tilhænger af dette andet princip, men jeg gør altså opmærksom på, at der er en modsætning.

Om de operative virkemidler, som ministeren peger på i det pågældende afsnit, vil jeg sige, at jeg kan tilslutte mig det, som siges om landsplandirektivet som et vigtigt virkemiddel. Jeg skal senere komme tilbage til spørgsmålet om decentralisering og landsplandirektivernes rolle under en sådan decentralisering.